
Letní rivaLOVÉ

Jen Calonita

**Pátek 13. května
Doma (hodiny po tom,
co jsem se pokoušela být Ptačí dívkou)**

Když kluk, který se vám líbí, zaslechne, jak o něm básníte, máte sklon panikařit.

Možná proto jsem popadla první věc, kterou jsem měla po ruce – svůj deník – a hodila ji Kyleovi na hlavu, ačkoliv jsem k tomu neměla žádný důvod.

„JAUVAJS!“ Kyle se dotkl čela tam, kam ho zasáhl můj tlustý sešit se třpytivými deskami. Uviděla jsem, jak se mu na kůži dělá červená podlitina.

„Kyle!“ Pospíchala jsem k němu. Na deník, povalující se na podlaze, jsem v té chvíli dočista zapomněla. „Jsi v pořádku? DĚSNĚ mě to mrzí.“

„Dojdu se podívat, jestli je tu někde lékárníčka,“ navrhla Iris a vyběhla ze dveří.

„Nic mi není. Je to jenom boule.“ Kyle se na mě tázavě podíval. „Proč jsi po jednom ze svých nejlepších kámošů hodila deník?“

„Myslela jsem, že jsi vetřelec,“ lhala jsem. „Chtěla jsem chránit svoje kamarádky.“ Jestli jsem ho nepřesvědčila, taktně to přešel. Sklonila jsem hlavu a zaostříla na naše tenisky, jejichž bílé špičky se téměř dotýkaly. „Takže jsi slyšel, o čem jsme se bavily?“

Prosímřeknineprosímřeknineprosímřeknine...

„Slyšel jsem jenom jak ječíš, což děláš často.“ Drze se na mě zašklebil a já si připadala jako mísa slizu. „Překazil jsem něco?“

„Ne,“ odpověděla jsem v okamžiku, kdy Iris vtrhla do místnosti s pytlíkem ledu.

Kyle si ho vzal a přitiskl k hlavě. Opřel se o jeden z ovládacích pultů se stovkami tlačítek. V zeleném vojenském saku oblečeném přes bílé tričko mu to moc slušelo. Myslím, že ho má i na posledním videu, které Perfect Storm natočili. Já ten příspěvek zbožňuju. Kluci krácejí po přístavišti, fouká vítr a vhání Kyleovi blondaté vlasy do očí a...

„Mac? Jsi v poho?“ Jilly mi mávala dlaní před obličejem. Všichni na mě zírali a já cítila, jak se mi začínají potit dlaně.

„Naprosto!“ chechtala jsem se jako hyena. „Promiň. Jenom jsem si vzpomněla na jeden film.“ Proč nemůžu být vynalézavější jako *Útočná Mac*, o které ve volných chvílích kreslím komiks? Pojmenovala jsem ji po sobě, ale jinak nemáme nic moc společného. Jako lídr holčičí kapely, která bojuje proti zločinu, vždycky říká a dělá věci, o nichž já jenom sním.

Kyle vyprskl smíchy. „Snad ne na *Žralokátor se vrací*? Pořád nemůžu uvěřit, že jsem se včera večer nechal přesvědčit, abych se na to s tebou díval. Byl to absolutní škvár!“

„Je vzdělávací,“ prohlásila vážným tónem Iris. V tu chvíli vešel dovnitř i zbytek kapely. Kluci nesli chipsy a plechovky s energetickým nápojem *Řvoucí drak*. „Jak jinak bychom se dozvěděly, jak si máme počínat, když k nám kuchyňským dřezem vtrhne žralok?“

„Zbývá jedna hodina!“ oznámil Briggs. „Předvedte mi strhující výkon, vystříhnete super písničku a máte pro dnešek padla.“

„Potom se můžeme najíst?“ zeptal se Heath. Nabídl Scarlet chipsy ze svého sáčku a ta se začala neovladatelně hihňat. „Protože tahle svačina mě při životě dlouho neudrží. PADÁM HLADY!“

„Nechcete s námi pak povečeřet?“ zeptal se mě Kyle.

KYLE MĚ PRÁVĚ POZVAL NA VEČEŘI. Přestože na mě hodiny koukal přes sklo a o přestávkách si se mnou povídal u prodejního automatu, chce se mnou ještě na večeři. Před očima mi vyvstala vidina Města světla a nás dvou, jak se procházíme kolem Seiny...

„Chceme jít do Malé Itálie,“ pokračoval. „Nikdy jsem tam nebyl.“ Kyle rád objevuje kouzlo neznámých měst a je tím nejlepším průvodcem, ja-

kého znám. Pochopitelně kromě Jilly. Ta si pamatuje názvy ulic a adresy restaurací, ve kterých roky nebyla.

„Ještě jsem se nesetkala s kuřecími řízečky s parmazánem, které by mi nechutnaly,“ odpověděla jsem. „Počítejte s námi.“

Strašně dlouho jsme se usmívali jeden na druhého, dokud nám to nepřetrhl Heath.

„Hej, Mac!“ zvolal. „Došly mi chipsy. Mohla bys zavolat donáškovou službu? KRÁ! KRÁ!“ Zander se k němu přidal a já oba vraždila pohledem.

„Dobrá, kamarádi, to by stačilo,“ napomenul je Kyle.

„No ne!“ ušklíbl se Heath. „On brání tvoji čest. Hotový rytíř! Poníženě se omlouvám, že jsem se oťel o tvou dámu, kámo!“

Bylo mi takové horko, až jsem se bála, že každou chvíli vzplanu. Což je důvod, proč poprvé a naposled píšu tato slova:

Nikdy jsem nebyla šťastnější, že vidím Lolu Cummingsovou.

Vysoká blondýna modelkovského stříhu, kterou jsem překřtila na Óbr slepici, vplula do dveří studia se svým doprovodem v závěsu. Moje kámošky a já mezi její fanyanky nepatříme, ale protože je dcerou autora rádiové aplikace Na jedné vlně, která sponzoruje většinu koncertů méj nejoblíbenější kapely, musíme s ní vycházet. Briggs a máma jí z taktických důvodů trochu lichotili, my ostatní jsme si od ní udržovaly taktický odstup. Lola a její věčně znuděná chůva Amber – Lola ve svých patnácti pořád nesmí sama cestovat soukromým tryskáčem.

HA! Dále je zde její protivná kamarádka Bridget, která vždycky nosí vlasy zapletené do copu a přežvykuje jako kráva. Ačkoliv mi Lola spolehlivě lezla na nervy a nesnášela jsem ji kolem sebe, momentálně spolehlivě zažehnala trapný moment s Kylem.

„Vaše fanyнка číslo jedna je zpátky, chlapi!“ zaječela Lola z plných plic. „TOLIK se mi po vás stýskalo!“ Rozběhla se k nim a při té příležitosti odkopla můj deník. Chystala jsem se pro něj sehnout, ale moji pozornost upoutalo třpytivé tričko Perfect Storm, poseté korálky a flitry, které měla Lola na sobě. Znáám je z fanouškovských stránek. Stojí víc než dvacetkrát stažené album. „Taky se vám po mně stýskalo, pánové?“ zavrlikala a každého z nich objala. „Řekněte, že jste mě postrádali! Týdny

jsme se neviděli a mě to fakt mrzí,“ fňukla a našpulila pusy zvýrazněnou růžovým leskem.

„Počkat!“ zbystřil Heath. „Kdy jsi odešla? Já si nevšiml.“

Scarlet a Iris si pobaveně odfrkly a já si všimla, jak Lola zlostně mhouří oči. Ale rychle se vzpamatovala a ovinula se kolem Heatha. „Ach, Heath!“ chichotala se. „Právě za tohle tě miluju! Ty jsi tak LEGRAČNÍ!“ Luskla prsty a Bridget a Amber se začaly smát. Heath vyloženě netušil, která bije. Chudák kluk. „Tak o co jsem přišla? Už jste pro dnešek skončili? Můžeme někam vyrazit?“ Zpražila mě pohledem. „Na rozdíl od některých lidí v téhle místnosti nemusím být po večerníčku v posteli.“

Havran toho měl právě dost. „Co jsou tyhle tři zač?“ zaskřehotal zrovna ve chvíli, kdy si Bridget hodila do pusy další žvýkačku a vyfoukla mu do tváře velkou růžovou bublinu. „Taky tu míní zůstat? Jak mám v tomhle prostředí vyprodukovat klukům kvalitní a uvěřitelnou píseň? Při nahrávání potřebuju mít klid.“

„Lolo, udělej si pohodlí,“ prohlásil Briggs a moje máma pospíchala k Havranovi, aby ukonejšila jeho pocuchané nervy. „Uděláme vám místo, abyste si mohly poslechnout, jak kluci pracují.“

„Jestli potřebujete místo, tak byste mohl poslat malé děti domů.“ Lola zamžikala dlouhými řasami, jaké bych taky chtěla mít. Kromě jiného mi máma zakázala šminky, takže si maximálně sem tam nanesu na rty špetku lesku. Lola ke mně otočila hlavu. „Neměla bys být ve škole?“

„Neměla bys tam být ty?“ opáčila pohotově Jilly. Stáhla si vlasy do uzlu, což obvykle dělávala, když se chystala k nějakému tělesnému výkonu, například sportu, ale tentokrát jsem si byla zatraceně jistá, že se chystá uzemnit Lolu. Iris se postavila za ni jako záloha a bojovně zvedla ruce. Tenhle postoj si pamatuju z taekwonda. Scarlet se výhružně mračila. Podle její mámy se poslední dobou takhle škaredí osmdesát pět procent dne.

„Ne, je den rozvoje zaměstnanců,“ odsekla jsem a vzápětí toho litovala. Znělo to, jako bych byla ještě mladší, než jsem. Proč nemůžu jednoduše říct ne a nechat to být? Útočná Mac by vystříhla výstižnou hlášku hned na první pokus.

Amber a Bridget se rozchechtaly. „Je tak roztomilá,“ ucedila Bridget.

Roztomilá. Tohle slovo by mělo být vyškrtáno ze slovníku, ledaže popisujete štěně v růžovém košíku, anebo baculaté miminko v nadýchané zavinovačce.

Lola naznačila, že mě štípe do tváře. „Aha. Maminka odpověděla na výzvu *Veźměte dceru k sobě do práce!* Když budeš hodná, možná tě pozve na zmrzlinu.“

Přemýšlej jako Útočná Mac! Přemýšlej jako Útočná Mac!

„Kdepak. Až kluci skončí, jdeme na večeři.“ Potutelně jsem se zaculila. „Pozvali nás. Nakonec asi nebudeš jejich fanynka číslo jedna.“

Loliny pečlivě vystínované tváře nepatrně povadly, než se ke mně naklonila tak, aby ji kromě mě nikdo neslyšel. „Nejspíš potřebovali někoho, kdo z nich půjde do kolen, když tu nejsem, ale teď už jsem zpátky a ty můžeš vycouvat. Mazej domů, holčičko!“ Lola zamířila ke Kyleovi a já se dusila zlostí. „Kyle a já spolu potřebujeme strávit nějaký čas, aby mi mohl napsat písničku,“ pronesla hlasitě. „Doneslo se mi, že má docela talent.“

„Na albu už má dvě skladby,“ upřesnil Heath. Zander stál vedle něho a cosi psal na mobilu, který vyluzoval zvuky jako hrací automat v Las Vegas. „Zítra budeme pracovat na lyrické písni, kterou složil. Jmenuje se *Příběh dívky.*“

„Ta je o Mac!“ prohlásila škodolibě Jilly a já a Kyle jsme zrudli až do odstínu fialové, který si obvykle spojujeme s hroznovým džusem. „Což podle mě znamená, že je u kluků na žebříčku jasná jednička.“

„Písnička o Mac?“ zhržila se Lola. Krátce na mě pohlédla a zvedla ruku z Kyleovy paže. „To je nějaká dětská ukolébavka?“ Amber a Bridget se opět rozchechtaly. My ne. „Takže je načase napsat song o skutečné dívce a ne dítěti. Co vy na to, chlapi?“ Lola pohlédla na Heatha a Zandera, ale ani jeden z nich jí nevěnoval pozornost. Heath svačil a Zander stále textoval. Byl to nádherný pohled – Lolu Cummingsovou úplně ignorovali. „Zandere? Vnímáš mě? Neměl bys opěvovat svoji favoritku?“

„Moje největší láska je kapela. Na randění momentálně nemám čas,“ zadržel, jako by ho vedl autopilot. Jako by poskytoval rozhovor. Teď bylo na mně a na mých kamarádkách, abychom se zlomyslně zasmály.

Posměch jsme zvládly tak kvalitně, že Zander prudce zvedl hlavu od mobilu. „Cože? O čem se bavíme?“ Všiml si Loly a vykulil oči. „Lolo!

Ahoj! Kdy jsi přišla?“ Bridget vyfoukla další růžovou bublinu a ta hlasitě praskla.

Lola se pokusila ovinout paže kolem Zandera. „Zandere! Můžeš své fanynce číslo jedna napsat písničku?“ Viděla jsem, jak Iris zatíná zuby. I já jsem byla připravena dštít oheň. Moje posedlost Zanderem možná na jaře vzala za své, když jsem spolu s kapelou odjela na turné, ale v žádném případě nedovolím, aby někdo jako Lola zatnul drápy do kteréhokoliv člena mojí oblíbené kapely – což jsou všichni. „Můžeme to probrat při večeri a pak jít nakupovat. Zvu tě. Co ty na to?“

Zander smetl stranou kadeř, která mu padala do očí. „Promiň, Lolo, ale už jsme domluvení s Mac, Jilly a jejich kamarádkami. Někdy příště?“

Ha, ha, ha!

„Och, tak jo. Jenom jsem myslela, že když jsi mě několik týdnů neviděl, mohl bys změnit plány.“ Každou vteřinou Lola působila zoufalejším dojmem. Opět na mě kradmo zamžourala a já se neubránila tomu nejširšímu vítězoslavnému úsměvu, jakého jsem byla schopná. Určitě jsem se tlemila jako žolík.

„Promiň,“ probral se na chvíli Zander, jehož mobil začal cinkat o něco víc. „Jak dlouho se zdržíš? Třeba bychom mohli vyrazit jindy.“

Dvojitě ha, ha, ha!

„Cože?“ Lola byla zvyklá, že je vždycky po jejím. „Chci tím říct – nemyslíš, že bys měl do svých plánů zahrnout i svoji největší fanynku?“

„Vždyť jo,“ broukl nepřítomně Zander. Její otázka mu zase unikla. Ukázal na mě a blýskl úsměvem tak zářivým, že Amber poklesla v kolenou a Bridget ji musela přidržet. „Naše fanynka číslo jedna je Mackenzie Lowellová!“

„Zásah!“

Plácli jsme si se Zanderem vztyčenou dlaní a on se hned nato vrátil do studia. Tentokrát jsem byla připravená a v pohotovosti. Úplná Útočná Mac. Máma a Briggs našťestí měli k uchu přilepený mobil, takže mi nemohli vynadat za to, že jsem drzá na sponzorovu dceru. „Jilly, kolikrát se Zander a kluci nechali slyšet, že jsem jejich fanynka číslo jedna?“ Předstírala jsem, že budu počítat na prstech.

„NESČETNĚKRÁT!“ zvolala záštiplně Jilly.

„Dále nevzali Lolu na večeri, ani nepřístupili na její nakupovací nabídku.“ Podívala jsem se na Loliny kamarádky. „Podle mě jste odpískané.“

„Nezapomeň na skutečnost, že o Lole nikdy žádnou písničku nena-psali,“ prakticky zazpívala Jilly.

„Vy mimina – PRÁSK! Takhle – PRÁSK! – s námi mluvit nebudete!“ ohradila se Bridget mezi pravidelným vypouštěním bublin. „Bez Lolina táty by Perfect Storm nikdo neznal.“

„Nechápu, co se tu děje.“ Lola vrtěla hlavou. „Mně se snad něco zlého zdá! Nebo mám migrénu. Případně obojí.“

„V tom případě by ses měla vrátit do hotelu a lehnout si,“ doporučila jí Jilly a strkala ohromené dívky ke dveřím. „Stejně na žádnou večeri nejdeš!“

Její dvě dvorní dámy funěly vzteky. Neušlo mi, že Bridget tiskne k hrudi svou velkou nadouvající se kabelku, jako by se bála, že ji okrademe. Nejspíš v ní měla Zanderovu bundu. Má ve zvyku brát klukům oblečení. Jilly za ní zamkla a všechny čtyři jsme si plácly.

YES!

Když jsme o něco později všichni opouštěli studio, po Óbr slepici a jejích kámoškách nebylo nikde ani vidu ani slechu. Brigs a máma kráčeli vepředu a bavili se o velkém koncertu Limon Ády, kde kluci vystoupí jako předskokani, zatímco my holky jsme se couraly za našimi nejoblíbenějšími muzikanty, kteří vypadali dost unaveně.

„Chcete ručník? Řvoucího draka? Žvejku? Osvěžující sprej na obličej?“ Iris zvedla tašku se svými post-nahrávacími nezbytnostmi. Na složení téhle výbavy poctivě pracovala celý týden. „Jsem si jistá, že mám všechno, co byste mohli potřebovat.“

„Zakysanou smetanu a chipsy s příchutí cibule?“ zeptal se Heath.

„Špagety s masovými koulemi?“ přidal se Kyle.

„Nemáš tam někoho, kdo by odpovídal na moje tweety v rámci soutěže, kterou jsem já, pitomec, vyhlásil, aniž jsem se napřed poradil s Piper?“ zavřel Zander.

„Och! To bych mohla být já!“ Scarlet vytrhla Zanderovi mobil. „Dovol mi stát se na chvíli tebou, aby sis mohl odpočinout. Neboj se, přesně vím,

jak bys odpověděl. Čtu každý příspěvek, který napíšete.“ Scarletiny prsty se rozběhly po displeji a zdálo se, že se Zanderovi skutečně ulevilo.

V tu chvíli se z opačné strany chodby ozval pokřik: „Cody! Koukej! To jsou oni!“

Před námi se otevřely dveře a vyběhli z nich dva kluci s tričky, na kterých se klikatil velký blesk. Měli úplně stejné nosy, hnědé oči a tmavé vlasy. Jasní bratři.

„Ty vado! Ty vado!“ opakoval ten starší a já měla co dělat, abych nevyprskla smíchy. Dobře vím, jaké to je poprvé se setkat s oblíbenou kapelou, a tihle kluci byli zjevně na vrcholu blaha. „Jsem Jeremy – váš OBROVSKÝ fanoušek.“ Zapumpoval Zanderovi rukou. „To je síla! Ty vado! Síla! Tohle musí být osud, že jste se tu dneska objevili. Seznamte se s mým bráchou Codym.“

„Čau, chlape,“ zívł Zander a potřásl si rukou s klukem, který mohl být zhruba v mém věku. „Jak je? Chcete fotku nebo autogram? Právě odcházíme.“

„Autogram?“ podivil se kluk. „Ne, kdepak. Taky jsme muzikanti. Podívejte se!“ Spolu s bratrem se otočil, abychom viděli zadní díl jejich triček. I na nich se kupila bouřková mračna protnutá klikatým bleskem. Obrázek doprovázel nápis Thunder and Lightning. „Jsme Hromy a blesky, nejprudší část bouře. Má to být óda na vás, chlapi!“ Plácl Zandera do paže.

„Copak tohle jde?“ zeptal se Zander Kylea a zamračil se. Skoro jsem viděla, jak mu mozek jede na plné obrátky.

Jeremy vykulil oči. „Nechtěli byste si přijít poslechnout, jak nahráváme demáček? Abychom vám nekazili značku. Chce se po nás, abychom byli noví vy!“

„My někam odcházíme?“ zeptal se Heath a Jilly vyprskla smíchy.

„Ne, kdepak! Jenom se vám chceme podobat,“ odpověděl Jeremy a zrudl. „Po kapelách, jako jste vy, je prý poptávka, proto doufáme, že je naše demo dostane do kolen. Akorát se nemůžeme rozhodnout, jakou písničku pro ně máme nahrát.“

Kyle si prohrábl vlasy a Heath vydechł. Neradi by zklamali svoje fanoušky, ale byli vážně vyřízení a poslední věc, po které toužili, bylo poslouchat další hudbu.

„Sorry, kluci, ale jsou tu od rána,“ vložila se do hovoru Jilly a mluvila jako její otec. „Vážně musí jít. Ale hodně štěstí!“

Jeremy pohotově natáhl ruku. Podle mě chtěl Zandera zadržet, aby mu neutekl, ale Zander bez okolků tasil fix, který pořád nosí v kapse, a po-depsal se Jeremymu na zápěstí. „Chceš autogram? Není problém! Tak zlomte vaz!“

„Počkejte! Copak se nemůžete zdržet na jedinou minutu?“ zkusil to znovu Jeremy, předběhl kluky z kapely a postavil se před ně. „Fakt by se nám hodilo znát váš názor.“

„Prosím...“ škemral Cody mnohem vlídnějším tónem, než mluvil jeho bratr. „Pro nás to může být zásadní průlom. Nikdy jsme demo nenahrávali.“

„Vždycky je něco poprvé,“ usmál se Zander. „Určitě vyberete dobře. Hodně štěstí!“

„Ať se vám daří, kámo!“ dodal Kyle, když je míjel.

My holky jsme kluky následovaly a já koukala, jak se Jeremyho výraz oddaného fanouška mění v grimasu fanouška našťvaného. Tuhle proměnu jsem vídala už dřív. Každý od kapely něco chtěl a den zkrátka nebyl dost dlouhý, aby kluci dokázali všem vyhovět.

Odcházel jsem a já zaslechla, jak se bratři baví. „Jako by si nemohli poslechnout pár písniček,“ stěžoval si Jeremy.

„Nic se neděje,“ odpověděl jeho bratr. „Hromy a blesky prorazí i bez pomoci Perfect Storm.“

„Máš pravdu. Na tyhle maníky se vykašleme,“ zavrčel Jeremy. Ohlédla jsem se a uviděla, jak se pokouší smazat ze zápěstí Zanderův podpis.

„Hodně štěstí!“ zavolala jsem za nimi vesele, přestože byli podle mého názoru trochu drzí.

Jilly si zhluboka povzdechla. „Tohle je důvod, proč bych nikdy nemohla být rockovou hvězdou. Každý z tebe chce mít kousek.“

To bych řekla. Další dav obdivovatelů na kluky čekal před studiem a stejné to bylo i v restauraci v Malé Itálii, kde ani netušili, že přijdeme. TOTÉŽ se opakovalo cestou do hotelu. A já? Na nás holky se nikdo nepodíval ani na zpáteční cestě metrem.

Byla jsem tak urvaná, že jsem si teprve až v koupelně při čištění zubů vzpomněla, že jsem nezvedla z podlahy studia svůj deník poté, co jsem jej hodila Kyleovi na hlavu. Jakmile jsem si to uvědomila, znervózněla jsem jako máma, když to přežene s kávou. Sotva ukončila hovor s Briggsem,

začala jsem ji přemlouvat, abychom se vrátily do centra, po vzoru Útočné Mac se vloupaly do studia a zachránily můj deník.

Ale máma mě překvapila. „Hledáš tohle?“ Zvedla ruku, v níž držela můj modrý třpytící se sešit. „Našla jsem ho na chodbě před studiem, když jsem se vracela pro zapomenutou nabíječku. Musel ti vypadnout z batohu. Měla bys být opatrnější.“

Přitiskla jsem sešit pevně k hrudi. „Já vím. Už nikdy ho nespustím z dohledu,“ zavázala jsem se. A myslela jsem to vážně.

Přeložila Jana Vlčková